

תאריך: 19.2.2009
בתשובה נא לציין: 55257
בפקס: 02-5681670

לכבוד
נציב ההשגות לזרים
משרד הפנים
ירושלים

מר לוי הנכבד,

הנדון: השגה בגין אי מענה לבקשת אחמ"ש
בקשה מס' 116/07
ע"ש הגב' סורכי, ת"ז
עבור בן זוגה מר אלסרחי, ת"ז
ואי מענה לבקשות לרישום ילדים
בקשות מס' 92/04 ו- 573/07
עבור הילדים:
ת"ז,
ת"ז,
27.3.2007, ילידת,

1. ביום 12.5.2004 הוגשה בלשכת מינהל האוכלוסין בירושלים המזרחית (להלן: **הלשכה**) בקשה לרישום הילדים _____, ו _____ במרשם האוכלוסין הישראלי.
2. ביום 21.2.2007 הוגשה בלשכה ע"י גב' סורכי, בקשה מלאה לאיחוד משפחות עם בן זוגה, מר אלסרחי.
3. בחודש אפריל 2007 הוגשה בלשכה בקשה לרישום הילדה _____, ילידת 2007, במרשם האוכלוסין הישראלי.
4. מלבד הילדה _____, שנרשמה בקבע, ומלבד הודעה טלפונית שנתקבלה ביום 17.2.2009 מהלשכה, בעניינה של הילדה _____ (ראו פירוט בהמשך) – מאז ועד היום לא ניתן מענה בדבר שאר הבקשות שבנדון.
5. מוגשת בזאת השגה, בגין מחדלו של משרד הפנים (להלן: **משה"פ**) להכריע בבקשות לאחוד משפחות ולרישום ילדים שהגישו מרשיי, ולאשרן. מצורפת להשגה גם בקשה למתן צו ביניים, אשר יורה למשה"פ להימנע מהרחקת מרשי מישראל, עד לתום הליכי ההשגה בעניינו.

עניינם של מרשיי

6. לגב' סורכי 5 ילדים, כולם ילידי ירושלים: _____, יליד 1998, _____, ילידת 2000, _____, ילידת 2002, _____, ילידת 2007 ו _____, יליד 2009.
7. ביום 12.5.2004 הוגשה בקשה לרישום הילדים _____, ו _____ במרשם האוכלוסין הישראלי (בקשה מס' 92/04). מצ"ב אישור על הגשת הבקשה מסומן א.
8. ביום 15.11.2005 נרשמו הילדים _____, ו _____ במרשם האוכלוסין הישראלי והונפקו עבורם תעודות לידה. יצוין, כי ממכתב שנשלח מהלשכה מיום 29.10.07, ועל פי

- ברור טלפוני שערכנו עם גב' ליאת מלמד מהלשכה ביום 13.7.2008 – התברר שהילדים _____ ו _____ נרשמו במעמד ארעי, ולא במעמד של קבע.
9. ביום 21.2.2007 הגישה גב' סורכי בקשה מלאה לאיחוד משפחות עם בן זוגה, מר אלסרחי (בקשה 116/07). מצ"ב קבלה על הגשת הבקשה, מסומנת ב.
10. בחודש אפריל 2007 הוגשה בקשה לרישום הילדה _____, ילידת 2007, במרשם האוכלוסין הישראלי (בקשה מס' 573/07).
11. ביום 30.4.2007 נשלח מכתב מהלשכה, בו נאמר כי טרם הסתיימו הבדיקות אודות הבקשה לרישום הילדה _____. מצ"ב המכתב, מסומן ג.
12. בחודש יולי 2007 נתבקשה גב' סורכי להשלים מסמכי מרכז חיים לשנת 2007, וכך עשתה.
13. ביום 29.10.2007 התקשרה גב' שרה מנשרוב מהלשכה לגב' סורכי והודיעה לה, שבקשת האחמ"ש עבור בעלה אושרה וכן אושר רישום הילדה _____ בקבע. גב' מנשרוב ביקשה מגב' סורכי מספר פקס, על מנת לשלוח לה את מכתב הזימון ליום 5.11.2007 לשם קבלת הפנייה למת"ק. במכתב צוין גם, כי באותו המועד, הבת _____ תירשם במעמד של תושבת קבע, וכי תיגבה אגרה עבור הארכת א/5 לילדים _____ ו _____. מצ"ב המכתב, מסומן ד.
14. מספר דקות לאחר שליחת המכתב בפקס, התקשרה שוב גב' מנשרוב לגב' סורכי ומסרה לה, כי המכתב נשלח בטעות ושלא תגיע למועד התור. גב' מנשרוב ביקשה מגב' סורכי לקרוע את המכתב ואמרה לה, שיצרו עמה קשר בהמשך - דבר, שלא קרה עד עצם היום הזה.
15. לאור השתלשלות העניינים המתוארת, שיערנו, שכנראה מדובר באי הבנה, וכי בקשת האחמ"ש עבור הבעל וכן הבקשות עבור רישום הילדים אכן אושרו. על כן, שוחחנו ביום 13.7.2008 עם גב' ליאת מלמד מהלשכה, בניסיון להבין היכן עומד כיום הטיפול בבקשות. באותה שיחה נמסר לנו כי הבקשות עבור הילדים אכן אושרו וכי בקשת האחמ"ש עבור הבעל טרם אושרה. **לפיכך, לא ברורה ההנחיה של גב' מנשרוב, שלא להגיע למועד התור ביום 5.11.2007.**
16. ביום 24.7.2008 נשלח משרדנו מכתב ללשכה, בשם בני הזוג, בצירוף מסמכי מרכז חיים עדכניים, ובו ביקשנו לקבוע מועד חדש לרישום הילדים במעמד קבע ולאשר את בקשתו של מר אלסרחי לאיחוד משפחות עם בת זוגו, הגב' סורכי. מצ"ב המכתב, מסומן ה.
17. ביום 7.8.08 נשלח מהלשכה מכתב, לפיו עוד ביום ה- 14.11.2007 נדרש מר אלסרחי להמציא קו"ח, והתבקש בשנית להמציאם, לשם המשך הטיפול. מצ"ב המכתב, מסומן ו.
18. בכפוף לדרישה זו, ביום 16.9.2008 נשלחה ללשכה תזכורת בצירוף טופס קו"ח. מצ"ב המכתב, מסומן ז.
19. ביום 21.9.2008 נשלחה משרדנו תזכורת נוספת בדבר רישום ילדיה של הגב' סורכי. מצ"ב המכתב, מסומן ח.

20. ביום 17.11.2008 וביום 21.12.2008 נשלחו תזכורות נוספות בדבר בקשת האחמ"ש ובדבר בקשת רישום הילדים. מצ"ב המכתבים, מסומנים ט, י, י"א ו-י"ב, בהתאמה.
21. ביום 16.2.2009 קיבלה גב' סורכי שיחת טלפון מלשכת משרד הפנים, ובה זומנה ביום 3.3.2009 לשם רישום הילדה _____, והתינוק _____. לגב' סורכי לא נמסר באיזה מעמד יירשמו הילדים.
22. באשר לשאר פניותינו, מאז ועד היום, לא התקבלה כל תגובה אליהן.

טענותיהם של מרשיי

23. הבקשה לרישום הילדים, שנולדו כולם בירושלים, אמורה היתה להיות נדונה על פי **תקנה 12 לתקנות הכניסה לישראל**. על פי התקנה, עם אישור הבקשה, אמורים היו הילדים לקבל מעמד של קבע בישראל. יצוין, כי עצם העובדה שהילדים נרשמו תחילה במרשם האוכלוסין בשטחים איננה מעלה או מורידה בעניין זה. כך, בוודאי כאשר עסקינן בבקשה שהוגשה בשנת 2004, עובר לתיקון מס' 1 להוראת השעה (במסגרתו, כידוע, שונה נוסח ההגדרה של "תושב אזור"). עניין זה נקבע בשורה של פסקי דין של בית המשפט לעניינים מינהליים בירושלים, בשנים 2003-2005, ואושר לאחרונה בעע"ם 5569/05 **עוויסאת ואח' נ' שר הפנים**, בו דחה בית המשפט העליון את ערעורו של משרד הפנים על אותם פסקי דין.
24. אין חולק כי מרכז חיי המשפחה בישראל. משה"פ עצמו גם לא חולק על כך, בהתאם לכך אישר את רישומם של הילדים הגדולים במעמד של א/5, ובשל כך אישר גם את רישומה של הבת _____ כתושבת קבע.
25. הנה כי כן, הילדים הגדולים אמורים היו מלכתחילה להירשם כתושבי קבע. רישומם במעמד של א/5 נעשה בניגוד לדין. כיום, כאשר משה"פ מסרב לשדרג את מעמדם של אותם ילדים למעמד של תושבי קבע, הוא מוסיף אפוא חטא על פשע.
26. הימנעותו של משרד הפנים מהכרעה בבקשת איחוד המשפחות ובבקשה לשדרג את מעמדם של הילדים הגדולים במשך תקופה כה ארוכה, מהווה חריגה בוטה ממתחם הסבירות. בכך פוגע משרד הפנים בזכויותיהם הבסיסיות ביותר של מרשיי. משרד הפנים מתעלם מזכותם החוקתית לחיי משפחה של מרשי וילדיו – תושבי ישראל – להתגורר עם מרשתי (אשתו של מרשי ואימם של הילדים) במדינתם. (לעניין זה ראו: בג"ץ 7052/03 **עדאלה ואח' נ' שר הפנים ואח'**, תק-על 2006(2) 1754).
27. על משרד הפנים מוטלת החובה לטפל בעניינם של מרשיי, כבכל בקשה המונחת על שולחנו, בהגינות, בסבירות ובמהירות ראויה. החובה לפעול בתוך זמן סביר וביעילות, היא מיסודותיו של מינהל תקין.
- ראו לעניין זה: בג"ץ 6300/93 **המכון להכשרת טוענות בית הדין נ' השר לענייני דתות ואח'**, פ"ד מח(4) 441, 451; ע"א 4809/91 **הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה ירושלים נ' קהתי ואח'**, פ"ד מח(2) 190, 219.

28. פרופ' י" זמיר, בספרו **הסמכות המינהלית** (כרך ב'), קובע בעמוד 674-675 כי:

החובה הראשונית של הרשות היא להפעיל את הסמכות כך שהשירות לאזרח, ובסך הכל לציבור כולו, יינתן במהירות הראויה, ללא טירחה יתרה, ברמה גבוהה ובהוצאות נמוכות, ככל שניתן. זוהי חובת היעילות. חובת היעילות אף היא, כמו חובת ההגינות, נובעת מן המעמד של הרשות המינהלית כנאמן הציבור. חובת ההגינות מורכבת על חובת היעילות כחובה משנית, כלומר, החובה המוטלת על הרשות לספק את השירות לציבור ביעילות כפופה לחובה לספק את השירות בהגינות.

29. חובתו של משרד הפנים לפעול בעניינם של העותרים בזריזות ראויה, מעוגנת גם בסעיף **11 לחוק הפרשנות, התשמ"א-1981**, הקובע לאמור:

הסמכה או חיוב לעשות דבר, בלי קביעת זמן לעשייתו – משמעם שיש סמכות או חובה לעשותו במהירות הראויה ולחזור לעשותו מזמן לזמן ככל הנדרש לפי הנסיבות.

30. נציין, כי נהליו של משרד הפנים מחייבים אותו להשיב לבקשות מעין אלה בתוך שישה חודשים. מובן שכיום, כאשר משה"פ משתהה משך של ארבע שנים ותשעה חודשים בבקשת רישום הילדים מס' 92/04, שנתיים בבקשת האחמ"ש ושנה ועשרה חודשים בבקשת רישום הילדה _____ מס' 573/07 וזאת ללא סיבה הנראית לעין ולמרות שסופקו לו כל המסמכים שדרש – מדובר בעיכוב שהוא מעל ומעבר לסביר.

31. בתי המשפט ביקרו את התנהלות משרד הפנים, ואף חייבו אותו בהוצאות, כאשר בחינת הבקשות ארכה מעבר לסביר. זאת, גם כאשר העיכוב נבע מגורמים חיצוניים. (בעניינים אלה, ראו פסקי דין מהעת האחרונה: עת"ם 8506/08 נופל ואח' נ' משרד הפנים, פסק דין מיום 9.12.2008; עת"ם 8567/08 אלגלא'ד ואח' נ' מדינת ישראל-משרד הפנים, פסק דין מיום 16.9.2008; עת"ם 1172/07 כלדון ואח' נ' משרד הפנים, פסק דין מיום 16.3.2008).

32. הנציב מתבקש אפוא להורות למשרד הפנים להכריע לאלתר בבקשת העותרים לאיחוד משפחות. מאחר שאין כל עילה לסרב לבקשה – על הנציב להורות למשרד הפנים לאשרה, וליתן למרשי היתר שהייה בישראל. באשר לילדים _____, _____ ו _____, הנציב מתבקש להורות למשרד הפנים לרשום אותם במעמד של קבע לאלתר, וזאת על סמך הנימוקים לעיל.

בכבוד רב,

יותם בן הלל, עו"ד

לוט:

נספחים א-י"ב

תצהירה של הגב' סורכי

בקשה למתן צו ביניים

הנציב מתבקש להוציא מלפניו צו ביניים, המורה למשה"פ, כי יימנע מהרחקת מרשיי, מר _____ אלסרחי, ת"ז _____ (להלן: **המבקש**) מישראל עד למיצוי ההליכים בהשגה, שהוגשה בצמוד לבקשה זו.

ואלה נימוקי הבקשה:

1. המבקש הוא בן זוגה של הגב' _____ סורכי, ת"ז _____. בני הזוג נשואים החל משנת 1997 ומתגוררים בירושלים.
2. משה"פ מסרב לאשר את בקשת הגב' סורכי לאיחוד משפחות עם המבקש. כתוצאה, חשוף המבקש לעיכובים, מעצרים וסכנת גירוש. צו הביניים דרוש על מנת להסיר סכנות אלה מעל ראשו של המבקש עד לבירור זכויותיו המהותיות.
3. נציין, כי אין כל הסבר להשתהות הרבה שנוקט משה"פ באישור הבקשה (ראו פירוט בעניין זה בהשגה). מעולם לא יוחס למבקש כל סיכון ביטחוני. צו הביניים המבוקש אינו פוגע אפוא בפעילותו התקינה של המינהל או בציבור, והראיה לכך, שבקשתם של מרשיי תלויה ועומדת כבר זמן רב בלשכת משה"פ ונראה כי לא ניכרת חשיבות או דחיפות מיוחדת בהוצאתו של המבקש מישראל.
4. אי הוודאות באשר למעמדו של המבקש וסכנת הגירוש המרחפת על ראשו, פוגעות באורח קשה בהתנהלות התקינה של חיי המשפחה. יצוין, כי מדובר במשפחה ובה ארבעה ילדים, המתגוררים עם הוריהם בביתם שבירושלים, והרחקתם של אביהם מישראל תפגע אפוא גם בהם.
5. צעד של גירוש, בטרם יכריע הנציב בהשגה לגופה, עלול לגרום נזק חמור, בריאותי, נפשי וכלכלי, למבקש ולבני משפחתו, שלא ניתן יהיה לתקנו בדיעבד.
6. להשלמת נימוקי הבקשה, מופנה הנציב להשגה.
7. לצורך המבחנים המשפטיים בעניין מתן צו ביניים, כפי שנקבעו בבג"ץ, מופנה הנציב במיוחד לבג"ץ 3330/97 **עיריית אור יהודה נ' מ"י ואח'**, פ"ד נא(3) 472.

אשר על כן, מתבקש הנציב להוציא צו ביניים כמבוקש בכותרת בקשה זו.

יותם בן הלל, עו"ד
ב"כ המבקשים